

Nachhattar Singh and. others v. The State of Punjab (N. C. Jain, J.)

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 37 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੈ। ਦੂਰ ਕੀਤਾ।

(9) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਨਿਯਮ 11 '0 ਦੇ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 11-ਏ ਜੋੜ ਕੇ ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਸ਼ੋਧਨ , ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ 5 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। , ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਬਚਿਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਧਾਰਾ 11-ਏ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬੀਮਾਰ ਮੈਂਬਰ ਰੋਲਿੰਗ, ਮਿੱਲਜ਼ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਕੋਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਬੇਲਗਾਮ (6) ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ, ਹੱਥ ਵਿਚਲੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ, ਸੀ- ਧਾਰਾ 11-ਏ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ। ਮੌਜੂਦਾ ਸੇਖ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਜਦੋਂ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੰਨਿਆ, ਉਸ ਸਮੇਂ, ਨਿਯਮ 10-ਏ ਲਾਗੂ ਸੀ। ਧਾਰਾ 11-ਏ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮ 10-ਏ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ- ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ; ਉਸ ਸਕੋਰ 'ਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(10) ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਾ ਮਿਲਣਾ, ਉਹੀ ਹੈ। ਖਰਚਿਆਂ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਐਨਸੀ ਜੈਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੇ.
ਨਫ਼ਤਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਪਟੀਸ਼ਨਰ,
ਬਨਾਮ
ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, -ਜਵਾਬਦਾਰ।
ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 2615 .
12 ਵਾਂ ਅਪ੍ਰੈਲ, 1990।

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1908 (1908 ਦਾ ਐਕਟ V)-ਐਸ. 115, ਓ. 21 ਆਰ.ਐਲ. 15 —ਭਾਰਤੀ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1925— ਐਸ. 214 — ਵਧਿਆ ਹੋਇਆ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਵਾਰਡ— ਐਕਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਸੰਯੁਕਤ ਫਰਮਾਨ ਧਾਰਕ ਦੀ ਮੌਤ—ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ—ਕੀ ਅਧੀਨ, ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 'ਤੇ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ।

(6) (1987) ਆਈਐਸਸੀ ਕੇਸ 695।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਧਿਆ ਹੋਇਆ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। O. 21 r1 ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣਾਤਮਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ 'ਤੇ ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ 15(1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਉਭਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਹੁਕਮ ਧਾਰਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਸੰਚਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਾਂਸੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਫਾਂਸੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਹੋਣ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ O. 21 r1 ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੋਡ ਦਾ 15(1) ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ S. 214 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਉਦੋਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਐਸ. 214 ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਚਲਦਾ ਹੈ 'ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧੇਗੀ, ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਕੋਈ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਤਪਾਦਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਭਾਗ X ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਥੇ ਗਏ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਇਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਉਦੋਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਵਿਅਕਤੀ. ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਸਾਂਝਾ ਫਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਓ. 21 ਆਰ.ਐਲ. ਸੰਹਿਤਾ ਦਾ 15 ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਫਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਬਚੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। (ਪਰਾ ੪)!

26 ਅਪ੍ਰੈਲ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰਮਲ ਸਿੰਘ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਸੋਧ ਲਈ ਧਾਰਾ 115 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ। 1989 ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਕਿ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਐਲ.ਆਰ. ਨੂੰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰਕਮ ਵੰਡੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਦਾਅਵਾ: ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੇ U/s 18 ਦਾ ਹਵਾਲਾ।
ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਲਈ।

ਐਨ ਐਲ ਢੀਗਰਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਏ.ਐਸ.ਬਾਠ ਦੇ ਨਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ .

ਰਾਜੀਵ ਰੈਨਾ, ਸਹਾਇਕ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਪੀ.ਬੀ.

ਆਰਡਰ ਕਰੋ

ਐਨਸੀ ਜੈਨ, ਜੇ.

(1) ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਫਰੀਦਕੋਟ, ਮਿਤੀ 26 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1989 ਦੇ ਤੁਹਾਡੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਧੀ ਹੋਈ ਰਕਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਕਿ ਲਾਈ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਭਾਵ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 214 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਅਤੇ ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 15 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਕੋਡ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਅੱਜ ਸੁਣਵਾਈ ਸਮੇਂ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਾਇ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਜਸਪਾਲ ਕੌਰ ਦਾ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਰਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਅਕਬਿੰਦਰ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰਾਂ ਲਾਇ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਬਸੰਤ ਪਾਲ ਕੌਰ ਅਤੇ ਛਿੰਦਰਪਾਲ ਕੌਰ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਲਾਇ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਹੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਲਾਇ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਹਨ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਐਨ.ਐਲ. ਢੀਗਰਾ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਲਾਇ ਸਿੰਘ ਸੰਯੁਕਤ ਫਰਮਾਨਧਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ

Nachhattar Singh and others v. The State of Punjab (N. C. Jain., J.)

ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 214 ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਕੱਲੇ ਫਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਹੈ। ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਰਾਮਨਿਬਾਸ ਅਗਰਵਾਲਾ ਬਨਾਮ ਮਾਉਟ ਪਦਮੀ ਕਲੀਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਮਦੁਲਾ ਕਾਸੀਆ ਬਨਾਮ ਜਲੀਪੱਲੀ ਪੁਲਯਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ਨੰਦਲਾਲ ਬਨਾਮ ਮਹਾਵੀਰ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (3), ਅਤੇ ਐਮਸੀ ਸ਼੍ਰੀਧਰਨ ਬਨਾਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪੈਟੀਏਰੀ ਕੁਮਾਰਨ (4) . ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸ਼੍ਰੀ ਰੈਨਾ, ਸਹਾਇਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਨੇ ਕੇ.ਟੀ. ਬਿਮੋ ਗੌੜਾ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਬਿਮੋ ਗੌੜਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (5) ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ: ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੋ।

(3) ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਬਾਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 15 ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 214 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨੰਗੇ ਉਪਬੰਧ ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

" ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 214: - ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸੰਵੇਦਨਾਤਮਕ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਸਬੂਤ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਵਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ

- (1) ਏਆਈਆਰ 1967 ਅਸਾਮ ਅਤੇ ਨਾਗਾਲੈਂਡ 27.
- (2) ਏਆਈਆਰ 1974 ਏਪੀ 220
- (3) ਏਆਈਆਰ 1974 ਰਾਜਸਥਾਨ 189,
- (4) ਏਆਈਆਰ 1981 ਕੇਰਲਾ 51.
- (5) ਏਆਈਆਰ 1986 ਕਰਨਾਟਕ 204.

ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ।—(1) ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ,—

- (a) ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰੇ ਜੋ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ
- (b) ਡੇਅਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਇੰਨੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਲਈ, ਅੱਗੇ ਵਧੇ,

ਉਤਪਾਦਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਦਾ-

- (i) ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ
- (ii) ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ-ਜਨਰਲ ਐਕਟ, 1913 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 31 ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਹੋਣ, ਜਾਂ
- (iii) ਭਾਗ X ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਹੋਣਾ, ਜਾਂ
- (iv) 1927 ਦੇ ਬੰਬੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਨੰ. VIII ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਮਈ, 1889 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

“ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦਾ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 15 :-

ਸੰਯੁਕਤ ਫ਼ਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ।—(1) ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਲਾਉਂਦਾ, ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਪੂਰੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਬਚੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ।

- (2) ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਦੇਖਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੇਗੀ।

ਨਛੱਤਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (ਐਨ.ਸੀ. ਜੈਨ, ਜੇ.) ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਜੋ

ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ।

(4) ਹੈਵਿਨ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੋ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਭਾਵ ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਅਤੇ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਵਾਰਡ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਧਿਆ ਹੋਇਆ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇ ਸਿੰਘ ਮ੍ਰਿਤਕ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਂਝੇ ਫਰਮਾਨ ਧਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਨਛੱਤਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਐਵਾਰਡ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਲਾਇ ਸਿੰਘ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਕਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਫਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਕੋਡ ਦਾ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 15 ਸੰਯੁਕਤ ਫਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਪੂਰੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ, ਫਰਮਾਨ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਫਾਂਸੀ ਬਚੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 15(1) ਦੀ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣਾਤਮਕ ਜਾਂਚ 'ਤੇ; ਇਹ ਉਭਰ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਫਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਅਤੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ 'ਤੇ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਫਾਂਸੀ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 15(1) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ। ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 214 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਉਦੋਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 214 ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ 'ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਕੋਈ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਤਪਾਦਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਭਾਗ X ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਇਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਉਦੋਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਵਿਅਕਤੀ. ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਸੰਯੁਕਤ ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 15 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਸਾਂਝੇ ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨਗੇ।

ਬਚੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੋ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਏ ਹਨ, 'ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 214 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਜਾਂ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 15 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋ ਸੀਡਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 214 ਅਤੇ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 15 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸੰਭਵ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ।

(5) ਉਪਰੋਕਤ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਮਰਥਨ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਾਮਨਿਬਾਸ ਅਗਰਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਰਨ ਵਾਲੇ-ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 214 ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਡਿਕਰੀ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ. ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 214 ਸੰਯੁਕਤ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ

I.L.R. Punjab and Haryana U9&1>2

ਮਰੇ ਹੋਏ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੇ ਬਚੇ ਹਨ। ਨੰਦ ਵਿੱਚ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਲਾਈ ਦਾ ਕੇਸ, (ਸੁਪਰਾ) ਕਿ ਜੇਕਰ ਦੋ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 214 ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਮਸੀ ਸ਼੍ਰੀਧਰਨ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਕੋਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕੇਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 15 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਦੋ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਹਨ ਜੋ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(6) ਸ੍ਰੀ ਰਾਜੀਵ ਰੈਨਾ, ਵਿਦਵਾਨ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ, ਭਾਵ, ਟੀ.ਟੀ. ਥਿਮੇ ਗੌੜਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇਕੱਲਾ ਫੈਸਲਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਹੁਕਮ ਧਾਰਕਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 214 (1), (ਬੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਚਮਕੌਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ
(ਆਈ. ਐਸ. ਟਿਵਾਣਾ, ਜੇ.)

ਮ੍ਰਿਤਕ ਇੱਕ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਉਕਤ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੋਵੇਂ ਹੁਕਮ ਧਾਰਕਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਭਾਰਤੀ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੇਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 15 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨਿਯਮ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

(7) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਕੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਪੋਸ਼ਨ ਦੀ ਰਕਮ ਵੰਡੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਰੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(8)

(9) ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

ਪੀ.ਸੀ.ਜੀ

ਬੇਜੋੜ ਆਈ.ਐਸ ਟਿਵਾਣਾ ਅਤੇ ਜੀ.ਆਰ.ਮਜੀਠੀਆ, ਜੇ.ਜੇ.

ਚਮਕੌਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1988 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 7360।

18 ਮਈ 1990 ਈ.

ਇੰਡੀਅਨ ਸਟੈਂਪ ਐਕਟ, 1899— ਐੱਸ. 47-ਏ —ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, . 1908— ਐੱਸ. 68 — ਕੁਲੈਕਟਰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ—ਅਜਿਹੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕੀਮਤ ਤੈਅ ਕਰਦੇ ਹਨ — ਅਜਿਹੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ — ਕੀ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਸ. 47-ਏ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਿੰਗ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ, ਜੋ ਨਿਆਂਇਕ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇਕ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਜ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। , " "•^ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟਕੂਲਰ ਟ੍ਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨ ਦਾ ਜੈਕਟ-ਮੈਟਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ "ਖੁਲ੍ਹੇ ਬਾਜ਼ਾਰ" ਵਿੱਚ ਵੇਚੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ